

पुरानो संस्कारहरूलाई समाप्त गरेर आफ्नो निजी संस्कार धारण गर्नेवाला सदा तत्पर (एवररेडी) बन

आज बापदादा आफ्ना चारैतर्फबाट विश्वका बाबाको प्यारमा लवलीन र भाग्यशाली (लक्की) बच्चाहरूलाई देखिरहनुभएको छ । हरेक बच्चाको भाग्यप्रति बाबालाई पनि गौरव (नाज) छ, मेरा बच्चाहरू वर्तमान समय यत्ति महान् छन् जुन सारा कल्पमा चाहे देवता स्वरूपमा, चाहे धर्म नेताहरूको रूपमा, चाहे महात्माहरूको रूपमा, चाहे पद्मपति आत्माहरूको रूपमा कसैको पनि यत्ति ठूलो भाग्य छैन जति तिमी ब्राह्मणहरूको भाग्य छ । आफ्नो यस्तो श्रेष्ठ भाग्यलाई सदा स्मृतिमा राख्छौ ? वाह भाग्य विधाता बाबा ! वाह म श्रेष्ठ आत्माको भाग्य ! सदा यो अनहद गीत मनमा गाइरहन्छौ ? यो भाग्यको गीत सदा स्वतः (अटोमेटिक) बजिराख्छ ? बाबा बच्चाहरूलाई देखेर सदा हर्षित हुनुहुन्छ । बच्चाहरू पनि हर्षित हुन्छन् तर कहिलेकाहीँ बीच-बीचमा आफ्नो भाग्यलाई प्रकट (इमर्ज) गर्नुको बदला लोप (मर्ज) गरिदिन्छन् । जब बाबा देख्नुहुन्छ बच्चाहरूको मनमा आफ्नो सौभाग्यको नशा, निश्चय लोप (मर्ज) भएर जान्छ भने के भन्ने ? ड्रामा । तर बापदादा सबै बच्चाहरूलाई सदा भाग्यको स्मृति स्वरूप देख्न चाहनुहुन्छ । तिमी सबै पनि चाहन्छौ यही, ‘तर’... बीचमा आउँछ । कसैलाई पनि सोधेमा सबै बच्चाहरू यही लक्ष्य राखेर चलिरहेका छन् – मलाई बाबा समान बन्नु नै छ । लक्ष्य धेरै राम्रो छ । जब लक्ष्य श्रेष्ठ छ, धेरै राम्रो छ फेरि प्रत्यक्ष (इमर्ज)रूप, कहिले लुप्त (मर्ज)रूप किन ? कारण के ? बापदादासँग यत्ति राम्रो-राम्रो प्रतिज्ञा पनि गर्छन्, कुराकानी (रूहरिहान) पनि गर्छन् फेरि पनि लक्ष्य र लक्षणमा अन्तर किन ? त्यसैले बापदादाले रिजल्टमा देख्नुभयो कारण के हो ? यसो त तिमी सबैलाई थाहा छ, नयाँ कुरा होइन फेरि पनि बापदादा दोहोर्‍याउनुहुन्छ ।

बापदादाले देख्नुभयो तीन कुरा छन्– एउटा छ सोच्नु, संकल्प गर्नु । दोस्रो छ बोल्नु, वर्णन गर्नु र तेस्रो छ कर्ममा प्राक्टिकल अनुभवमा र चलनमा ल्याउनु, कर्ममा ल्याउनु । तीनैवटाको समान सन्तुलन (ब्यालेन्स) कम छ । जब सन्तुलन हुन्छ निश्चय र नशा प्रकट (इमर्ज) हुन्छ र जब सन्तुलन कम हुन्छ निश्चय र नशा लोप (मर्ज) हुन पुग्छ । रिजल्टमा देखियो– विचार गर्ने गति धेरै राम्रो पनि छ र तीव्र पनि छ । बोल्नमा गति र नशा त्यो पनि ७५ प्रतिशत ठीक छ । बोल्नमा धेरैजसो होशियार पनि छन् तर यथार्थ (प्राक्टिकल) चलनमा ल्याउनमा टोटल मार्क्स कम छ । दुई कुरामा ठीक छ तर तेस्रो कुरामा धेरै कम छ । कारण ? जब संकल्प पनि राम्रो छ, बोल पनि धेरै राम्रो रूपमा छ फेरि व्यवहारमा (प्राक्टिकलमा) कम किन हुन्छ ? कारण के, जान्दछौ ? थाहा छ वा छैन भन । जान्दछौ धेरै राम्रोसँग । यदि कसैलाई पनि यस विषयमा भाषण गर वा क्लास गराऊ भनेमा कति राम्रो क्लास गराउँछौ ! अझ धेरै निश्चय, नशा, फलकसँग भाषण पनि गर्छौ, क्लास पनि गराउँछौ । बापदादा सबैको क्लासहरू सुन्नुहुन्छ के-के बोल्छन् । मुस्कुराइरहन्छु, वाह ! वाह बच्चा वाह !

मूल कुरा हो– बापदादाले पहिला पनि सुनाउनु भएको छ, यो रिवाइज कोर्स चलिरहेको छ । त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ– कारण एउटै छ, धेरै पनि छैन, एउटै कारण छ र बापदादा सम्झनुहुन्छ– कारणलाई निवारण गर्न मुश्किल पनि छैन, धेरै सहज छ । तर सहजलाई मुश्किल बनाइ दिन्छन् । मुश्किल होइन, तर बनाइ दिन्छन्, किन ? नशा लोप (मर्ज) हुन पुग्छ । एउटै कारण छ जति पनि धारणाको कुरा सुन्छौ, गर्छौ पनि, चाहे शक्तिहरूको रूपमा, चाहे गुणहरूको रूपमा, धारणाको कुरा धेरै राम्रोसँग गर्छौ । यत्ति राम्रो गर्छौ जुन सुन्नेवाला चाहे अज्ञानी, चाहे ज्ञानी सुनेर धेरै राम्रो, धेरै राम्रो भनेर धेरै ताली बजाउँछन्, धेरै राम्रो भन्नुभयो । तर, कति पटक ‘तर’ आयो ? यो ‘तर’ ले नै विघ्न पार्छ । ‘तर’ शब्द समाप्त हुनु अर्थात् बाबा समान समीप आउनु र बाबाको नजिक आउनु अर्थात् समयलाई नजिक ल्याउनु । तर अहिलेसम्म ‘तर’ शब्द भन्नुपर्ने हुन्छ । बाबालाई राम्रो लाग्दैन, तर भन्नै पर्छ । कारण के ? जे भन्छौ, धारणा पनि गर्छौ, धारणाको रूपमा धारण गर्छौ र त्यो धारणा कसैको थोरै समय, कसैको धेरै समय पनि चल्छ तर धारणा यथार्थमा (प्राक्टिकलमा) सदा बढ्दै रहोस् त्यसको लागि मुख्य कुरा हो– जसरी द्वापरदेखि अन्तिम जन्मसम्म जति पनि अवगुण वा कमजोरीहरू छन् त्यसको धारणा संस्कार रूप बनिस्केको छ र संस्कार बन्नुको कारण मेहनत गर्नुपर्दैन । छोड्न पनि चाहन्छौ, राम्रो पनि लाग्दैन फेरि पनि भन्छौ के गर्ने, मेरो संस्कार नै यस्तो छ । तपाईंले नराम्रो नमान्नु होला, मेरो संस्कार नै यस्तो छ । संस्कार बन्यो कसरी ? बनायो तब त बन्यो नि ! जब द्वापरदेखि यी उल्टा संस्कार बने, जसको कारणले तिमी समयमा अधीन (मजबूर) पनि हुन्छौ फेरि पनि भन्छौ के गर्ने, संस्कार छ । त्यसैले संस्कार सहज, नचाहेर पनि व्यवहारमा (प्राक्टिकलमा) आउन पुग्छ नि, होइन ! कसैलाई क्रोध आउँछ, केही समयपछि भन्छन्– तपाईंले नराम्रो नमान्नु होला, मेरो संस्कार हो । क्रोधलाई संस्कार बनाउँछौ, अवगुणलाई संस्कार बनाउँछौ भने गुणहरूलाई संस्कार किन बनाउँदैनौ ? जसरी क्रोध अज्ञानको शक्ति हो र ज्ञानको शक्ति शान्ति हो । सहन शक्ति हो ।

२०७० माघ १९ आइतबार ०२.०२.१४ ओम् शान्ति “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज ०३.०४.१७ मधुवन

अज्ञानको शक्ति क्रोधलाई धेरै राम्रोसँग संस्कार बनायौ र प्रयोग पनि गरिरहन्छौ फेरि माफी पनि मागिरहन्छौ । माफ गरिदिनुहोस्, अबदेखि गर्दिनँ र पछि अरू धेरै हुन्छ । कारण ? किनकि संस्कार बनायौ । त्यसैले बापदादा एउटै कुरा बच्चाहरूलाई पटक-पटक सुनाउनुहुन्छ- अब हरेक गुणलाई, हरेक ज्ञानको कुरालाई संस्कार रूपमा बनाऊ ।

ब्राह्मण आत्माहरूको निजी संस्कार कुनचाहिँ हो ? क्रोध वा सहनशक्ति ? कुनचाहिँ हो ? सहनशक्ति, शान्तिको शक्ति यो हो नि ! अवगुणलाई त सजिलै संस्कार बनायौ, दोहोर्न्याइ-दोहोर्न्याइ (कुट-कुट गरेर) भित्र भरिदियौ जुन नचाहेर पनि निस्किरहन्छ । यस्तै हरेक गुणलाई भित्र दोहोर्न्याइ-दाहोर्न्याइ संस्कार बनाऊ । मेरो निजी संस्कार कुनचाहिँ हो ? यो सदा याद राख । ती त रावणको सम्पत्तिलाई संस्कार बनायौ । अरूको समानलाई आफ्नो बनायौ । अब बाबाको खजानालाई आफ्नो बनाऊ । रावणको चीजलाई सम्हालेर राखेका छौ, बाबाको चीजलाई भने गुमाइदिन्छौ, किन ? रावणसँग प्यार छ ! रावण राम्रो लाग्छ वा बाबा राम्रो लाग्छ ? भन्न त सबैले बाबा राम्रो लाग्छ भन्छन्, यही कुरा मनबाट भनिरहेका छौ नि, हैन ? तर **जो राम्रो लाग्छ उसको कुरा निश्चयको मसीले दिलमा कोरिन्छ** । जब कोही रावणको संस्कारको वशमा हुन्छन् तर फेरि पनि भनिरहन्छन्- बाबा हजुरसँग मेरो धेरै प्यार छ, धेरै प्यार छ । बाबा सोध्नुहुन्छ- कति प्यार छ ? भन्छन् आकाशभन्दा पनि धेरै । बाबा सुनेर खुशी पनि हुनुहुन्छ- कति भोला बच्चा छन् । फेरि पनि बाबा भन्नुहुन्छ, बाबाको सबै बच्चाहरूसँग प्रतिज्ञा छ- यदि दिलबाट एक पटक पनि “मेरो बाबा” भनेमा, फेरि पनि ठीकै छ बीच-बीचमा भुल्छौ तर एकपटक दिलबाट भन्यौ “मेरा बाबा”, बाबा पनि भन्नुहुन्छ जोसुकै हो, जस्तोसुकै हो, मेरो हो । लिएर त जानु नै छ । केवल बाबा चाहनुहुन्छ- जन्ती बनेर नजाऊ, सजनी बनेर जाऊ । सुनेर त सबै धेरै खुशी भइरहेका छन् । स्वयम्प्रति हाँसो पनि उठिरहेको छ । अहिले सुन्ने समयमा स्वयम्प्रति हाँस्छौ होइन ! आफैँसँग हाँसो उठ्छ तर जब जोश गछौ तब रातो, पिरो हुन पुग्छौ । बाबाले रिजल्टमा देख्नुभयो- बच्चाहरूको एक विशेषता धेरै राम्रो छ, कुनचाहिँ ? पवित्रतामा रहनु, यसको लागि जतिसुकै सहन गर्नु परे पनि, जतिसुकै विरोध गर्नेवाला सम्मुख आए तापनि यस कुरामा ७५ प्रतिशत राम्रा छन् । कसै-कसैले गफ पनि लगाउँछन्, तर फेरि पनि ७५ प्रतिशतले यस कुरामा पास भएर देखाएका छन् । अब त्यसपछि अर्को विषय के आउँछ ? क्रोध । देहभान त सम्पूर्ण छ नै । तर देखिएको छ- क्रोधको विषयमा धेरै कम पास छन् । यस्तो सम्झन्छन्, शायद क्रोध कुनै विकार नै होइन, यो शस्त्र हो, विकार होइन । तर **क्रोध तिमी ज्ञानी आत्माको लागि महाशत्रु हो** । किनकि क्रोध अनेक आत्माहरूको सम्बन्ध, सम्पर्कमा आउनाले प्रसिद्ध हुन पुग्छ र क्रोधलाई देखेर बाबाको नामको धेरै ग्लानि हुन्छ । भन्नेवालाले यही भन्छन्, देख्यौ ज्ञानी आत्माहरूलाई पनि । क्रोधका धेरै रूप छन् । एउटा त महान् रूप तिमीले राम्रोसँग जानेका छौ, देखिन्छ- यसले क्रोध गरिरहेको छ । दोस्रो- क्रोधको सूक्ष्म स्वरूप मनमा ईर्ष्या, द्वेष, घृणा हुन्छ । यस स्वरूपमा ठूलो स्वरले बोल्नु वा बाहिरी कुनै रूप देखिदैन, तर जसरी बाहिर क्रोध हुँदा क्रोध अग्निको रूप हुन्छ, ऊ भित्र-भित्रै स्वयम् पनि जलिरहन्छ र अरूलाई पनि जलाउँछ । यस्तै ईर्ष्या, द्वेष, घृणा- यो जसमा छ, उनीहरू यी अग्निमा भित्र-भित्रै जलिरहन्छन् । बाहिरबाट रातो-पिरो हुँदैनन्, रातो पिरो हुनु फेरि पनि ठीक छ तर ती कालो हुन्छन् । तेस्रो क्रोधको चतुराईको रूप पनि हुन्छ । त्यो के हो ? भन्नमा वा बुझ्नमा यस्तो बुझ्छन् वा भन्छन् कि कहीं-कहीं सिरियस हुनु नै पर्ने हुन्छ । कहीं-कहीं कानुन (ल) हातमा लिनै पर्ने हुन्छ- कल्याणको लागि । अहिले कल्याण छ कि छैन त्यो आफूसँग सोध । बापदादाले कसैलाई पनि आफ्नो हातमा कानुन लिने छुट्टी दिनुभएको छैन । के कुनै मुरलीमा भन्नुभएको छ- ठीकै छ कानुन उठाऊ, क्रोध गर ? कानुन हातमा लिनेवालाको भित्रको रूप त्यही क्रोधको अंश हुन्छ । जो निमित्त आत्माहरू छन् उनीहरूले पनि कानुन हातमा लिदैनन्, तर उनीहरूलाई कानुन रिवाइज गराउनुपर्ने हुन्छ । कानुन कसैले पनि उठाउन सक्दैन तर निमित्त भएकोले बाबाले बनाएको कानुनलाई रिवाइज गराउनुपर्ने हुन्छ । निमित्त बन्नेहरूलाई यति छुट्टी छ, सबैलाई होइन ।

आज बापदादा थोरै अफिसियल शिक्षा दिदै हुनुहुन्छ, प्यारसँग स्वीकार गर किनकि बापदादा बच्चाहरूले लेखेका, गरेका प्रतिज्ञा देखेर, सुनेर मुस्कुराइरहनु हुन्छ । भर्खरै बापदादाले जुन सुनाउनुभयो- हर गुणलाई निजी संस्कार बनाऊ । अन्डरलाइन गर्नु ? त्यसैले अबदेखि यस्तो भन्नुपर्छ- शान्त स्वरूप रहनु, सहनशील बन्नु यो त मेरो संस्कार बनिसक्यो । फेरि बापदादा मिलन मनाउन आउँदा यसलाई निजी संस्कार बनाएर बापदादाको अगाडि ५-६ महिनामा देखाउनु । यसैले आज रिजल्ट सुनाउँदै छु । क्रोधको रिपोर्ट धेरै आउँछ । सानो-ठूलो, भिन्न-भिन्न रूपले क्रोध गर्छन् । अहिले बापदादाले धेरै खोल्नु हुन्न तर कहानीहरू धेरै मज्जाका छन् । यसैले आजदेखि क्रोधलाई के गर्छौ ? बिदाई दिन्छौ ? (सबैले ताली बजाए) हेर, ताली बजाउन धेरै सजिलो छ तर क्रोधको ताली नबजोस् । बापदादा अब यो पटक पटक

सुन्न चाहनुहुन्न फेरि पनि दया आउँछ त्यसैले सुन्नहुन्छ । त्यसैले अबदेखि यो नभन्नु कि बाबा प्रतिज्ञा त गरेका थियौं तर... फेरि- फेरि आयो, के गर्ने ! चाहँदैनौं, आउँछ । हजुरले नै मायालाई सम्झाइदिनुस्, क्रोधलाई सम्झाइदिनुस् । यो पुरुषार्थ पनि बाबाले गर्ने अनि प्रारब्ध चाहिँ बच्चाहरूले लिने ? यो पनि मेहनत बाबाले गर्ने ? त्यसैले यस्तो प्रतिज्ञा नगर, जुन फेरि ५ महिनापछि रिजल्ट देख्नुपरोस् । ठीकै छ, तिमी बताऊ वा नबताऊ, बाबाको पासमा त पुगिहाल्छ । यस्तो रिजल्ट नहोस् – के गर्ने, भइहाल्छ, परिस्थिति यस्तो आउँछ, कुरा धेरै ठूलो भयो नि ! बाबालाई पनि सम्झाउने कोशिश गर्छन्, धेरै होशियार छन् । भन्छन्- सानोतिनो कुरा हामी पार गर्छौं, यो त कुरा नै ठूलो थियो नि ! अहिले दोष कसमाथि राख्यौ ? कुरामाथि । कुराले के गर्छ ? आयो अनि गयो । ५ हजार वर्षपछि फेरि आउनेछ । जुन कुरा ५ हजार वर्षपछि आउनेछ, त्यसमाथि दोष राखिदिन्छन् । यस्तो नगर्नु । के गरूँ... ! यो संकल्पमा पनि नल्याउनु । बापदादा क्रोधको लागि किन विशेष भनिराख्नुभएको छ ? किनकि यदि क्रोधलाई तिमीले बिदाई दिएमा यसैभित्र लोभ, इच्छा सबै आउँछ । लोभ केवल पैसा र खानेको हुँदैन, भिन्न-भिन्न प्रकारको, चाहे ज्ञानको, चाहे अज्ञानको कुनै पनि इच्छा- यो पनि लोभ हो । त्यसैले क्रोधलाई खत्तम गरेमा लोभ स्वतः खत्तम हुँदै जानेछ, अहंकार पनि खत्तम हुनेछ । अभिमान आउँछ नि- म ठूलो, म समझदार, मैले जानेको छु, यिनीहरूले आफूलाई के सम्झन्छन् ! तब क्रोध आउँछ । त्यसैले अभिमान र लोभ यिनले पनि साथ-साथ बिदाई लिनेछन् । यसैले बापदादाले विशेष लोभको लागि नभनेर क्रोधलाई अन्डरलाइन (जोड) गराउँदै हुनुहुन्छ । संस्कार बनाउँछौं हैन ? अब सबैले हात उठाऊ, सबैको फोटो निकाल । (सबैले हात उठाए) अहिले थोरै बघाई दिन्छु, धेरै होइन र जब फेरि रिजल्ट हेर्नेछु तब वतनका देवताहरू पनि, स्वर्गका देवताहरू पनि तिमीलाई वाह ! वाह ! को पुष्प वृष्टि गर्नेछन् ।

आजदेखि हरेकले आफूलाई हेर- अरूलाई नहेर । अरूको यस कुरालाई देख्नको लागि मनको आँखा बन्द गर्नु । यो आँखा त बन्द गर्न सक्दैनौं नि, मनको आँखा बन्द गर- दोस्रोले गरेको वा तेस्रोले गरेको, मलाई हेर्नु छैन । बाबा यति फोर्स दिएर भन्नुहुन्छ यदि कुनै विरलै महारथीले पनि कुनै यस्तो कमजोरी गरेमा देख्नको लागि र सुन्नको लागि मनलाई अन्तर्मुखी बनाउनु । हाँसोको कुरा सुनाऊ- बापदादा आज अलिकति स्पष्ट सुनाउँदै हुनुहुन्छ, नराम्रो त लाग्दैन ! ठीक छ, एउटा अर्को पनि स्पष्ट कुरा सुनाउँछु । बापदादाले देख्नुभयो- धेरैजसोले समय प्रतिसमय, सधैं होइन कहिलेकाहीँ महारथीहरूको विशेषतालाई कम देख्छन् र कमजोरीलाई धेरै गहिराइबाट देख्छन् र फलो गर्छन् । एक आपसमा वर्णन पनि गर्छन्- के हो, सबैलाई देखिसकियो । महारथीले पनि गर्छन्, हामी त छौं नै पछाडि । जब महारथी परिवर्तन हुनेछन् तब हामी पनि परिवर्तन हुनेछौं । तर महारथीहरूको तपस्या, महारथीहरूको लामो समयको पुरुषार्थले उनीहरूलाई थप अंक (माक्स) दिलाएर पनि सम्मान सहित पास (पास विद अनर) गराइदिन्छ । तिमी यही प्रतीक्षामा रहनेछौ कि महारथी परिवर्तन भएमा हामी परिवर्तन हुनेछौं । तब त धोखा खानेछौ यसैले मनलाई अन्तर्मुखी बनाऊ । बुझ्यौ ! यो पनि बापदादा धेरै सुन्नहुन्छ, देखिसक्यौ... देखिसक्यौ । हाम्रो पनि आँखा छ नि, हाम्रो पनि कान छ नि, हामी पनि धेरै सुन्छौं । तर महारथीहरूसँग यो कुरामा रिस नगर । राम्रोको रिस गर, नराम्रोको रिस नगर, नत्र भने धोखा खानेछौ । बाबालाई दया आउँछ किनकि महारथीहरूको जग निश्चय, अटुट-अचल छ, त्यसको आशीर्वाद एक्स्ट्रा महारथीहरूलाई मिल्छ । यसैले कहिल्यै पनि मनको आँखालाई यस कुराको लागि नखोल । बन्द राख । सुन्नको सट्टा मनलाई अन्तर्मुखी बनाउ । बुझ्यौ ? अच्छा !

चारैतर्फका सबै बापदादाका लवलीन आत्माहरू, सबै बाबाका सेवाधारी आत्माहरू, सबै सहज पुरुषार्थलाई अपनाउने श्रेष्ठ आत्माहरू, सदा बाबा समान बन्ने लक्ष्य र लक्षणलाई समान बनाउनेहरू, बाबाको समीप आत्माहरूलाई बापदादाको धेरै-धेरै यादप्यार एवं नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

वरदान : आफ्नो शुभचिन्तनको शक्तिद्वारा आत्माहरूलाई चिन्तामुक्त बनाउनेवाला शुभचिन्तक मणि भव

आजको विश्वमा सबै आत्माहरू चिन्तामणि छन् । ती चिन्तामणिहरूलाई तिमी शुभचिन्तक मणिहरूले आफ्नो शुभ चिन्तनको शक्तिद्वारा परिवर्तन गर्न सक्छौ । जसरी सूर्यका किरणले टाढा-टाढासम्म अन्धकारलाई मेटाउँछ यस्तै तिमी शुभचिन्तक मणिहरूको शुभ संकल्प रूपी चमक वा किरणहरू विश्वको चारैतर्फ फैलिरहेको छ । यसैले कुनै आध्यात्मिक प्रकाशले गुप्त रूपमा आफ्नो कार्य गरिरहेको छ भन्ने सम्झन्छन् । यो प्रेरणा अहिले शुरू भएको छ, अन्तमा खोज्दै-खोज्दै सही स्थानमा आइपुग्नेछन् ।

स्लोगन : बापदादाको निर्देशनलाई स्पष्ट (क्लीयर) ग्रहण गर्नको लागि मन-बुद्धिको लाइन स्वच्छ (क्लीयर) राख ।